צוואות השבטים — צוואת ראובן בכור יעקב ולאה

העתקת צואת ראובן אשר צוה לבניו לפני מותו בשנת מאה ועשרים וחמש לחייו:

ויהי מקץ שנתים ימים אחרי מות יוסף כאשר חלה ראובן ויבאו בניו ובני בניו לראותו:

ויאמר אליהם בני הנה אנכי מת והלכתי בדרך אבותי:

ויהי כאשר ראה שם את־יהודה ואת־גד ואת־אשר אחיו ויאמר אליהם חזקוני ואשב ואמר לאחי ולבני את אשר צפנתי בלבי כי הנה אמותה הפעם:

ויתחזק וישב וישק להם ויאמר אליהם שמעו אחי ובני והאזינו אל־ראובן אביכם את אשר אצוה לכם:

הנה העידותי בכם היום את־אלהי השמים אשר לא תלכו בפשע נעורים ובזנונים אשר בם נכשלתי אנכי ואחלל יצוע יעקב אבי:

ואגידה לכם כי מכה גדולה הכה אותי יי על־ירכי שבעה חדשים ולולא יעקב אבי התפלל בעדי אל־יי כי אז חפץ יי להמיתני:

כי בן־שלשים שנה הייתי כאשר עשיתי את־הרע בעיני יי ושבעה חדשים חליתי עד־מות:

ואחרי־כן נחמתי ונעניתי ברצון נפשי שבע שנים לפני יי ויין ושכר לא שתיתי ובשר לא בא אל־פי וכל־מאכל תאוה לא אכלתי ואתאבל על־עוני כי גדול אשר לא נעשה כזאת בישראל:

ועתה שמעו אלי בני את־אשר ראיתי על־דבר שבעה רוחות התהו באבלי:

כי שבעה רוחות נתנו נגד האדם והם ראש כל־מעשי נערות:

ושבעה רוחות אחרים נתנו לו כאשר נוצר ובהם יהי כל־מעשה האדם:

הראשון הוא רוח החיים אשר בו יוסד קיום האדם השני הוא רוח הראיה אשר בו תוצר התאוה:

השלישי הוא רוח השמיעה אשר אתו תבא חכמה הרביעי הוא רוח הריח ואתו נתנו הטעם ושאיפת האויר והנשימה:

החמישי הוא רוח הדבור ואתו תבא תבונה:

הששי הוא רוח הטעם ועל־ידו תהיה אכילת כל־מאכל ומשקה ועל־ידו יוצר הכח כי במאכלים יסוד הכח:

הרוח השביעי הוא רוח ההולדה והמשגל ועל־ידו יבא החטא בתאות החשק:

ועל־כן אחרון הוא במערכת הבריאה וראשון לנער כי מלא הוא כסילות ואת הנער יוביל כעור אל־בור וכבהמה אל־שחת:

ואחרי כל־אלה עוד רוח שמיני רוח השנה אשר בו יהיה קיום התולדה ודמות המות:

ובכל־הרוחות האלה מתערבים רוחות תעתועים:

לראש יכון רוח הזנות בטבעו ובחושיו הרוח השני הוא רוח הבטן אשר לא תשבע השלישי הוא רוח הריב בכבד ובמרה:

הרביעי הוא רוח החנפה ואחיזת העינים למען ישא חן בהכנעו לפני איש:

החמישי הוא רוח גבוהה למען יתפאר ויתגאה הששי הוא רוח השקר בשואה וקנאה לבדות אמרים ולהסתיר אמרים ממשפחה ומרעים:

השביעי הוא רוח הרשע ואתו גנבות וגזלות למען ימלא תאות נפשו כי הרשע יתחבר בערמה עם־כל־הרוחות האלה:

ועם־כל־אלה יתחבר רוח השנה והוא רוח עועים והזיה:

וככה יאסף כל־נער כי־יחשיך דעתו מאמת ולא יבין בחקת יי ולא ישמע למוסר אבותיו כאשר סבלתי גם אני בנעורי:

ועתה בני אהבו אמת והיא תנצרכם שמעו אל־דברי ראובן אביכם:

אל־תפנו אל־פני אשה ואל־תתחברו עם־אשת איש ואל־תתערבו בעסקי נשים:

כי לולא ראיתי את־בלהה רוחצת במקום סתר כי עתה לא נכשלתי בחטא הגדול הזה:

כי כאשר נתפשו מעיני בראותי את־ערית האשה לא נתנה שנה לי עד אשר עשיתי את־התועבה הזאת:

ויהי כאשר הלך יעקב אבי אל־יצחק אביו בעת היותנו במגדל־עדר על־יד אפרת בבית־לחם ותהי בלהה שכורה ותשכב ערמה בחדרה:

ואני בבואי וארא את־ערותה ואעש את־הנבלה והיא לא חשה ואשאירה ישנה ואצא:

ומלאך אלהים הודיע מיד לאבי על־דבר פשעי ויבא ויתאבל עלי ובה לא נגע עוד:

ועל־כן אל תפנו בני אל־יפי הנשים ואל תפנו לבכם אל־מעשיהן והתהלכו בתם־לבב ביראת יי ובמעשים טובים ובתורה תהיו עמלים ועל־יד עדרי־כם עד־ אשר יתן יי לכם אשה אשר ירצה הוא בה למען לא תענו כאשר עניתי אנכי׃

כי עד־מות אבי לא־היה לי עז להביט בפניו או לדבר עם־איש מאחי מחרפה׃

וגם־עד־עתה יכני לבי על־פשעי׃

ואבי עוד הרבה לעודדני ויתפלל אל־יי בעדי למען יסור מעלי חרון־אף־יי כאשר גם־הראני יי ולמן־העת ההיא עד היום נשמרתי ולא חטאתי׃

ועל־כן בני הנני אומר לכם שמרו את־כל־אשר אצוה אתכם ולא תחטאו׃

כי שחת לנפש חטא הזנות כי ירחיקה מעם־יי ויקרב אותה אל־האלילים כי הוא יוליך שולל את־הדעת ואת־התבונה ויצעיד נערים בלא־עתם שאולה׃

כי רבים חללים הפילה הזנות כי אם־זקן יהי האיש או רם־היחש אם־עשיר ואם־דל תעט עליו חרפה לפני בני אדם ושחוק יהי לבליעל׃

הלא שמעתם על־דבר יוסף כי נשמר מאשה ואת־מחשבותיו טהר מכל־זנות וימצא חן בעיני אלהים ואנשים׃

כי רבות עשתה־לו המצרית ותקרא למכשפים ותשקהו וסמי אהבה נתנה־לו ולא הראה יצר לבו כל־תאוה רעה׃

ועל־כן הצילו יי אלהי אבותינו מכל־מות־חרש רע׃

כי אם־לא תמשל הזנות בדעתנו לא יוכל בליעל למשל־בנו׃

כי רעות הן הנשים בני וכי אין להן אמץ וכח לגבר תעשינה בערמה בתארן למען משך אותו אליהן׃

ואת אשר לא־תוכלנה להתעות בתארן תכבשנה אותו בנכליהן׃

כי על־אדותיהן דבר אלי מלאך יי ויורני כי רוח הזנות תמשל בנשים יותר מאשר בגברים ובלבבן תתנכלנה לאנשים ובעדין תולכנה אותם שולל ובשקור־עין תעכסנה ובמעשיהן אלה תולכנה אותם בשבי׃

כי לא־תוכל האשה להחזיק בגבר לעיני כל ותעש את־הנבלה במעשי זנוניה׃

ועל־כן בני נוסו מפני הזנות וצוו נשיכם ובנותיכם אשר לא־תיטבנה את־ראשן ואת־פניהן להוליך שולל את־הדעת כי כל־אשה העושה את־המזמות האלה תתעתד לענש עולם׃

כי ככה התעו בכשפיהן גם את־הנפילים לפני המבול כי אלה בראותם אותן תמיד ויתאוו להן תאוה וידבקו בהן ויעשו את־המעשה הרע בנפשם כי שנו את־דמותם בדמות אנשים ויופיעו לפניהן כבוא אליהן בעליהן׃

ואלה בחמדן את־חזותם בלבן ותלדנה את־בני הענק כי נראו להן הנפילים כמו ראשם מגיע השמימה׃

ועל־כן השמרו מן־הזנות ואם־תחפצו להטהר בלבבכם שמרו גם־את־חושיכם מן־הנשים׃

ואותן צוו אשר לא־תתחברנה עם־הגברים למען תטהרנה גם־הן בלבן׃

כי בהתחברן תמיד אם־גם־לא־תחטאנה מחלה אנושה להן ולנו לדראון לבליעל ולחרפת עולמים׃

כי לא תבונה לזנות ולא חכמה בה וכל־קנאה תשכן בתוך תאותה׃

ועל־כן הנני אומר לכם עוד תתחרו בבני לוי ותבקשו להתנשא עליהם ולא תוכלו׃

כי אלהים יקם את־נקמתם ואתם תמותו מות מרעים׃

כי ללוי נתן אלהים את־המלוכה וליהודה אתו ולי ולדן וליוסף להיות נשיאים׃

ועל־כן הנני מצוכם לשמע אל־לוי כי הוא ידע את־חקת יי והוא יחרץ משפט ויקריב בעד כל־ישראל עד־קץ העתים הכהן המשיח אשר עליו דבר יי׃

ואשביעכם באלהי השמים לעשות אמת איש את־קרובו ולהתהלך באהבה איש את־אחיו׃

וקרבו אל־לוי בענות לבבכם למען תקבלו ברכה מפיו׃

כי הוא יברך את־ישראל ואת־יהודה כי בו בחר יי למלך על־פני כל־העם׃

והשתחוו לזרעו כי למענכם ימות במלחמות אשר תראו ואשר לא תראו ובתוככם יהי מלך עולם׃

וימת ראובן אחרי אשר צוה לבניו את־הדברים האלה׃

וישימהו בארון עד־העלותם אותו ממצרים ויקברהו בחברון במערת המכפלה במקום קבורת אביו.׃